På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Finanzgericht Münster ved kendelse af 6. oktober 1978, for ret:

Bestemmelserne i Kommissionens forordning nr. 1380/75 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende monetære udligningsbeløb skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke i samhandelen inden for Fællesskabet kan anvende sine nationale regler om aktiv forædling til at fritage varer, importeret fra en anden medlemsstat, hvor disse er i fri omsætning, for den monetære udligning.

Mackenzie Stuart Sørensen Touffait

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. juli 1979.

A. Van Houtte
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Formand for anden afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. REISCHL FREMSAT DEN 21. JUNI 1979 [1]

Høje Ret.

Om den præjudicielle anmodning, indgivet af Finanzgericht Münster, hvortil kun Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har afgivet skriftligt og mundligt indlæg, er det efter min opfattelse tilstrækkeligt at bemærke, at jeg finder Kommissionens argumentation

1 — Oversat fra tysk.

fuldstændig overbevisende. Jeg skal herom henvise til den fortræffelige retsmøderapport. Jeg anser det ikke for nødvendigt på dette sted endnu engang at sammenfatte argumentationen, efter at Kommissionens repræsentant har fremsat yderligere nogle supplerende bemærkninger.

Mit forslag er derfor, at de stillede spørgsmål besvares som tilrådet af Kommissionen, dvs. at det første spørgsmål besvares benægtende, hvilket gør det overflødigt at besvare de to andre spørgsmål.